Ч. 145. Пятниця 15 (2) липня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа ческа. — Ворохобничі рухи в Македониї. — Остаточний конець справи Картузів. — Арештованя у Фінляндиї. — Российско-японьска війна.)

„Narod. Listy“ доносять, що президент міністрів др. Кербер видав яко міністер справедливости розпорядженє до властий судових в Чехах, після котрого кандидати на посади в німецких судах мусять виказати ся докладним знанєм німецкої мови. Згадана ґазета уважає то за новий незаконний замах на права ческого народу. — Деякі віденьскі ґазети доносять, що др. Кербер предложить в осени палаті послів новий проект поділу Чехії на округи а то на 15 округів: 9 ческих, 5 німецких і 1 мішаний. Давнійший проект мав на меті лиш 10 округів. Що Чехи не згодять ся на ніяке діленє ческого краю, о тім нема й сумніву, але з другої сторони нема иншого способу, в який би можна полагодити національні спори межи обома народами так, щоби їх і вдоволити і нікому з них не признати більше права.

З Македониї надходять знов вісти о небезпечних ворохобних рухах. В декотрих сторонах зачинають показувати ся ватаги ворохобників і шукають зачіпки з турецкими властями. Коло Бадоми недалеко Дедеаґача, 396 кільометрів від Солуня, висаджено динамітом у воздух міст на зелізници на два метри довгий. Льокомотива і сім ваґонів викотило ся з шин а одного чоловіка, урядника зелізничого при поїзді, покалічило. Замаху того допустили ся болгарскі ворохобники. На шинах коло Бадоми знайдено крім того 10 кільоґрамів динаміту. Майже рівночасно прийшло на стациї Анатова на зелізници із Солуня до Скопля до стачки войска, що стереже зелізниці, з ворохобниками. Одного вояка і одного дозорця поранили. Дня 9 с. м. напали знов ворохобники недалеко Карманови на сторожника зелізничого і вояка, що ревідував шлях, та обох поранили. Сейчас розведено слідство та зроблено надзвичайну ревізию шляху, підчас котрої знайдено коло каменя кільометрового ч. 47 на шинах динамітову бомбу. Вналідок тих замахів здержано рух на зелізници Солун Скопле.

Справа Картузів закінчила ся остаточно тим, що палата послів ухвалила більшостию 344 голосів против 154 відкинути внесеня слідчої комісиї а рівночасно напятнувати тих, що важили ся пустити в несладу президента міністра і его сина.

З Гельсінґфорсу доносять о дальших арештованях, що стоять в звязи з убитєм Бобрікова. Дня 7 с. м. арештовано радного міста і директора банку Еміля Шіберґзена і вивезено до Петербурга. А вже найбільшу увагу звертає на себе, що арештовано богато професорів гельсінґфорского університету. Арештовано доцента Естляндера і проф. Гомена, учителя фізики, відтак професора права бар. Вреде і асистента бібліотеки Ґамеруса а у професора астрономиї Андерса Доннера зроблено в ночи ревізию. На конець арештовано ще урядника банкового Альфтана і всіх арештованих вивезено до Петербурга, де їх держать в арешті.

З поля российско-японьскої війни наспіла з российскої сторони, що правда не потверджена доси, але страшна вість, коли би показала ся правдива. Під Порт-Артуром мала постигнути Японців страшна катастрофа, так страшна, що аж трудно собі її уявити і длятого не хоче ся вірити, щоби та вість була правдива, тим більше, що вже раз появила ся була з российской сторони така сама вість, котру опісля відкликувано і оправдувано похибкою в телеґрамі. Ото з Петербурга доносять урядово:

Ґенеральний штаб оголошує слідуючу вість: Після донесень з жерел японьских (?) до ґенерального штабу адмірала Алексеєва Японці в ночи з 11 с. м. атакували российскі позициї під Порт Артуром, але Росияни відперли їх з великими стратами. Трудно хоч би в прибли-

---

2)

В КРАЮ ДАЛЯЇ-ЛЯМИ.

(Після Веґенера, Свен-Гедіна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Один индийский пандит [1]) мав нагоду видіти передпослідного Даляї-Ляму, що помер в 1874 р. в 18 ім році житя і так о тім розповідає: На великім вівтари, що спочивав на вирізаних із дерева львах мов би на стовпах і заслонений був дорогими шовковими лентами, сидів Даляї-Ляма, хлопець, котрому було може яких вісім літ. Він мав на голові жовту мітру а его тіло вкривав широкий жовтий плащ. Підогнувши ноги під себе, сидів він так і витягнув руки, зложені долонями, щоби нас поблагословити. Лице дитини було красне, ясної краски і румяне з великими проникаючими очима. Черти лиця якось дивно нагадували европейске походженє, лиш що трохи скісні очи псовали то враженє. На тілі був дуже худенький, мабуть длятого, що мусів дуже постити. Коли ми приняли благословенє Даляї-Лями, налили ему чаю до его золотої чарки, підчас коли чотири его слуги наливали нам чаю до наших чарок. Заким великий Ляма притулив чарку до уст, відсьпівано торжественно якусь благодарну молитву. Відтак поставили перед Ляму полумисок з вареним рижом, але він ей лиш доторкнув ся і тим розділено відтак помежи присутних. Коли відтак відсьпівано знову благодарну молитву, зачала й дитина сьпівати якимсь тихим, невиразним голосом якусь набожну пісню. Відтак підняв ся якийсь поважний, вже старший ерей, що сидів в першім ряді і промовив до Даляї-Лями, називаючи его ім'ям Чепрассо, що став ся чоловіком та вичисляв его добродійства і докази его ласки, якими той тибетаньский сьвятий наділяв свій темний нарід. Наконець вдарив бесідник три поклони перед Лямою і настала торжественна тишина, по котрій всі присутні повставали а Даляї-Ляма вийшов із сьвітлиці.

Хибно було би гадати, що Тибет був завсїгди так замкнений для чужинців як в новійших часах; се стало ся аж під впливом Хінців. Давнійшими часами заходили сюди частійше чужі люди а Тибетанці самі удержували досить тісні зносини терговельні з Непальом і Индиєю. Перший Европеєць, що зайшов був до Тибету, був місіонар Одорік з Пардмоне, котрий в 1325 р. був навіть аж в Ляссі. Аж в триста літ пізнійше зайшов був до Тибету Єзуїт Антоніо Андраде в 1625 р. а відтак в 1661 р. два иньші Єзуїти, що за 214 днів зайшли були з Пекіну аж до Лясси. В 1716 р. прийшли були до Лясси знов два Єзуїти а один з них, Дезідері, лишив ся там був аж до 1729 року. На жалобу Капуцинів, котрі від 1719 р. оснували були в Ляссі свою місию, покликано того Єзуїта до Риму. В тім самім році прийшло було до Лясси 13 Капуцинів а в 1740 ще кількох других, аж статочно, здаєсь на жаданє хіньского правительства вигнано їх з краю. Але й сьвітскі люди заходили туди также, именно Голяндці і Анґлійці а в найновійших часах заходили туди також і Росияни. Послідний з Европейців був в Тибеті шведский подорожник Свен-Гедін а его подорож стала ся для пізнаня краю і народу в самім осередку Азиї найбільшої ваги.

Але придивім ся, які були відносини Анґлії до Тибету від найдавнійших часів аж доси, бо се єсть потрібне для зрозуміня значіня і ваги теперішного походу Анґлійців до Лясси.

Анґлійский ґенеральний ґубернатор Всхідної Индиї Варрен Гестінґс вислав був в 1774 р. купця Боґлі яко свого посла до Тибету. Тибетанці приймили его охотно і так навязали ся перші дружні відносини межи Тибетом а анґлійскою кольонією в Индиї. Але в 1790 р. впало було напастливе племя Ґерхів або Ґурхів з Непалю до Тибету. Тибетанці завізвали на поміч Хінців, ті прислали війско і вигнали Ґурхів, котрі тепер звернули ся о поміч до Анґлійців. Тодішний ґубернатор Индиї, льорд Корнваліс післав був полковника Кірпатріка, що мав бути посередником межи обома воюючими сторонами, але заким ще той посередник приїхав, обі сторони заключили мир. Ґурхи числили на поміч Анґлійців а се викликало у Тибетанців підозріне на Анґлійців і стало ся причиною того ворогованя, яке єсть ще й нині межи Тибетанцями і Анґлійцями. Остаточно прийшло до того, що Тибетанці в 1792 р. замкнули свою границю від Индиї.

Від 1720 р. став Тибет зависимий від Хіни. Хіньске правительство, як вже звістно,

[1]) „Пандіт“ або „пундіт“ — титул индийского ученого, подібно як у нас „доктор“.

жeню означити число страт неприятеля. Як здає ся, Японці стратили 30.000 людий. А російска аґенция телеґрафічна доносить знову: Потверджує ся вість, що підчас атаку дня 11 с. м. на російскі позиции під Порт Артуром Японці стратили дійстно 30.000 людий.

Поки що, як сказано, розійшла ся та вість лиш з російскої сторони і нема ще иншого єї потверджeня. Але що під Порт Артуром щось мусіло стати ся, се виходить хоч би з попередних анґлійских вістий. Кореспондент Daily Chronicle доносив именно вже на кілька днів наперед, що під Порт Артуром лагодить ся якийсь рішучий атак. Після его донесеня Росияни держать завзято передолину Човаціко, положену на 14 миль анґлійских на північ від Порт Артура. Поза тою передолиною між горами знаходить ся сильна позиция укріплена пушками 12-цалевого калїбру, палїсадами і мінами. Коли би Японці — додає згаданий кореспондент — взяли передолину Човацїко, то мусїли би ще здобувати сю позицию. Може длятого бути, що при здобуваню сеї або якоїсь подібної позициї Японці не лиш стрітили сильний опір з російскої сторони, але може ще й більші їх відділи наткнули ся на російскі міни і вилетїли у воздух. Але як би й не було, число 30.000 єсть так велике, що не хоче ся вірити в правдивість повисших вістий.

Новинки.

Львів дня 14-го липня 1904.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий приїхав вчера з Борислава до Львова.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував старшого зелїзничого інспектора Ст. Рибіцкого заступником директора державних зелїзниць у Львові з титулом правительственного радника.

— **Промислові інспекторати.** Ц. к. Мінїстерство торговлї видало розпорядженє, котрим подїлило коронні краї на 34 промислових інспекноратів. Галичина з Буковиною буде обіймати 3 інспекторскі круги, именно: „31 Львів“, „32 Краків“ і „33 Чернівцї“.

— **Фондация для народних учителїв.** Пан Роман Алексїєвич, радник суду краєвого в Угнові, зложив 3000 К в цїнних паперах на фондацию ского імени для народних учителїв і учительок народности рускої. Після волї фондатора відсотки від повисшої квоти мають щорічно виплачуватись одному народному учителеви (згл. учительцї) Русиному або однїй вдовицї (згл. сиротї) по учителю народнім. Предсїдателем сеї фондациї має бути Руске тов. педаґоґічне у Львові.

— **Селяньска бурса в Підгайцях.** Виділ фiлїї „Просьвіти“ в Підгайцях повідомляє, що зголошувати ся о принятє в селяньскій бурсї в Підгайцях на шкільний рік 1904/5 устно або письменно треба найдальше до 1 серпня с. р. у о. Білиньского. Услівя принятя: 5 К місячно, натуралїя, своє білє, постїль і обув.

— **Іспит зрілости** в рускій ґимназиї в Коломиї, що відбув ся в днях 4, 5, 6 і 8 липня під проводом інспектора п. Івана Левицкого, зложили: Вергун В., Григорцїв І., Ґушул Е., Добряньский Л., Дроговицкий С., Завадский Е., Клапоущак Ст., Ковч О., Лакуста Сьвят., Мясевич В., Недїльский О., Оробець Ст., Павлусевич І., Павлусевич М., Печерский П., Пйотровский Т., Семенюк М., Стефанів Володимир, Федюк Яр. (з відз.), Шепарович Улян, Яцевюк В. Одному абітуриєнтови позволено поправити іспит по вакациях.

— **Учительска санатория.** В заложенім недавно „Огнищи учительскім“ порушено справу будови санаториї для хорих учителїв і учительок цїлої Галичини. Комітет, занимаючий ся тою справою, по відбутю цїлого ряду засїдань ухвалив, що гадка заложеня такої санаториї дасть ся перевести лише дорогою продажи льосів. Для засягненя ради ширшого загалу скликав згаданий комітет тїснїйші збори горожан, що відбули ся дня 7 с. м. в сали ратушевій. Збори отворив п. дир. Солеский, представляючи нужденний стан учительства і потребу будови санаториї для учительства, котрому средства материяльні не позваляють шукати пільги в терпінях. Забрав голос п. Вітошиньский і представив плян льотериї льосової. Ото комітет за порадою банкирів Шеленберґа і Хаєса ухвалив видати пів міліона льосів по 1 коронї. Виграні в сумі 75.000 К в золотих предметах, вироблених в краю, роздїлить ся так: I) виграна 30.000 К, II) 10.000 К, III) 1.000 К, 2 виграні по 500 К, 10 по 200 К, 50 по 100 К, а 80 по 50 К. По довгій дискусиї ухвалено на внесенє п. Ґломбіньского вибрати комітет виконуючий, що має занятись зредаґованєм подання до Мінїстерства о позволенє на сю льотерию, петициї до сойму краєвого о постійну субвенцию для учительскої санаториї і поробити приготованя до сеї льотериї. Льоси мають продаватись не лише в цїлій Галичинї, але також в цїлій Передлитавії. До сего комітету війшли: радники Двора: Лясковский, Дембовский, пос.: Ґломбіньский, Руговский, віцепрезидент др. Плажек, проф. др. Ґлюзїньский, Шелленберґ і Хаєс, радн. Вітошиньский, дир. Солеский, др. Озаркевич, др. Левицкий, проф. Тисовский і Будзановский яко секретар. Комітет має право кооптациї дальших членів.

— **Бурса для дївчат в Коломиї.** Руский жіночий кружок в Коломиї розписує конкурс на принятє дївчат до бурси. Оплата 20 К місячно і 1 К на пранє. Поданя вносити треба на руки п. Дариї Гамораковoї, предсїдательки товариства, ул. Старомійска, до дня 19 липня с. р. включно. До подання о принятє треба долучити: 1) сьвідоцтво шкільне петентки з послїдного півроку; 2) декларацию батька або опікуна, що оплату буде присилати точно з гори і що заосмотрить петентку в відповідне число одежи і біля. Бажаючі отримати відповідь зволять долучити марку за 10 с.

— **Аматорске представленє в Угнові.** На дохід будови дому читальнї „Просьвіти“ в Угнові устроює аматорский кружок тої читальнї в недїлю 17 липня с. р. в пожарній стражници в Угнові аматорске представленє „Наталка Полтавка“, комедіо-опера І. Котляревского в 2 дїях. Початок о год. 8 вечером. Просить ся о численну участь.

— **Населенє Кракова** виносить на основі послїдної переписи 97.842 голов, з того 48.160 мужчин, а 49.682 женщин. Християн находить ся в

вислало до Тибету своїх мандаринів і своє військo, але остаточно Тибетанцї зачали таки самі у себе удержувати власть державну а верховна власть Хіни в Тибетї остала майже зовсїм без значіня.

Анґлійцї не могучи дістати ся до Тибету, взяли ся на способи. В містї Дарджіллінґ, може на яких 50 кільометрів від тибетаньскої границї, оснувало анґлійске правительство школу, в котрій учили ся і виховували ся молоді люди з племени Сіккім, що зачисляють ся також до Тибетанців. Найздібнїйші з тих учеників учили ся робити поміри землї і рисували карти. Анґлійцї платили їм добре і они по якімсь часї щезли десь за границю. Они перебирали ся за будгайских єреїв і черцїв, брали з собою будгайскі валки уживані до молитви і довжезні рожанцї, що будгістам служать також до молитви та виходили до Тибету. В згаданих валках мали они потрібні прилади до робленя поміріз а рожанцї служили їм замість ланцухів уживаних до мірення землї. В той спосіб робили они в Тибетї картоґрафічні знимки а анґлійске правительство в Індиї роздобуло в той спосіб найлїпші карти з Тибету. Урядово значено тих людий лиш буквами н. пр. „А-К“ або „Н С“, але правдивого імени їх нїхто не знав.

В сїмдесяти роках минувшого столїтя прийшов був до згаданої школи на головного учителя молодий, дуже інтелїґентний індийский ученый або пандіт, Сарат Чандра Дас, котрий взяв собі за задачу розслїдити Тибет. Він подорожував два рази по Тибетї, був якийсь час в Ляссї і видів там навіть самого Даляї Ляму і подав той опис єго, котрий ми повисше навели. Єго звіти з тих подорожий прислані до Анґлїї викликали в індийскім мінїстерстві в Льондонї охоту зробити Тибет приступним для анґлійскої торговлї. Під ту пору був в Анґлїї мінїстром або, як там кажуть, секретарем для Індиї льорд Кімберлє, не злий парляментарист, але впрочім дуже незначний чоловік. Против волї індийского віцекороля зложено зараз посольство під проводом Кольмана Меккалє, до котрого належало 12 офіцирів, 75 вояків і 300 людий дружини. Тото посольство мало виробити то, щоби Тибетанцї отворили границю. Щоби же посольство могло зайти до Ляссі, віднїс ся Меккалє до хіньского правительства з просьбою о паспорти для посольства. Се викликало в Хінї недовірчивість.

Хінцї вели тодї війну з Французами і не могли длятого рішучо сказати, що не дадуть паспортів. Хінцї в трудних справах годять ся завсїгди на все в тій надії, що пізнїйше викрутять ся якось від зробленої обіцянки. Хінцям якось то дуже не сподобало ся, що тото посольство складає ся з майже чотириста узброєних людий. Мимо того Меккалє дістав паспорти, але рівночасно дістали й оба хіньскі мандарини в Тибетї приказ, щоби не пускали нїкого через границю. Сарат Чандра Дас був під ту пору в Пекінї і єму удало ся з великим трудом і то без підкупства довідати ся про ту тайну інструкцию. Але на єго остереженє не зважав нїхто. Ґазети перед часом розтрубили о тім посольстві і оно з великими дарунками вибрало ся на границю. Тимчасом мимо хіньских паспортів не хотїли єго перепустити через границю. Посольство ждало терпеливо цїлими місяцями, а тимчасом вели ся переговори межи Льондоном а Пекіном а Пекін з найбільшою повагою грав комедию і удавав, що нїби то спонукає Тибетанців отворити границю.

По довгих переговорах прийшло анґлійске правительство до переконаня, що єму не повістає нїчого як лиш або оперти ся на хіньскім призволеню і силоміць вступити до Тибету, все одно, які би з того вийшли наслїдки, або з соромом відкликати посольство назад. Правительство Ґледстона вибрало мирну дорогу і Хінцї та Тибетанцї тріумфували.

Але відкликанє місиї зробило на гірских жителїв зле враженє. Они гадали, що Анґлійцї відступили ся з обави тибетаньскої пограничної сторожі. Тибетанцї зараз по тім впали до союзного з Індиєю краю Сіккім і побудували там форт під самим містом Дарджілінґ. По довгих і безуспішних переговорах вислано остаточно войско, котре прогнало Тибетанців за границю. В тім намірі, щоби остаточно впорядкувати пограничні відносини, роблено відтак предложеня і дня 11 марта 1890 р. прийшов мандарин, що заступав Хіну в Тибетї з величезною дружиною, що мала в очах Тибетанців репрезентувати єго власть, до Калькути. В шість днів опісля підписав він в імени хіньского цїсаря договір з Анґлійцями, котрий мав установити індийско-тибетаньску границю. Параґраф 4 того договора постановляє: „Справа, як має бути управильнена торговля через тибетаньску границю на вдоволенє обох сторін, має бути пізнїйше обговорена“. Той договір як і богато инших підписала Хіна з тою позадною гадкою, щоби єго недодержати.

По довгих переговорах одержали Анґлійцї, що правда, позволенє, що в пограничнім селї Ятун можуть відбувати ся торги, на котрі Анґлійцям вільно привозити свої товари. Але тото село, положене над вузким яром, показало ся недогідним для торговлї. Тодї анґлійскому представителеви в Ятунї відтято від сторони Тибету довіз поживи, всї переговори проволїкано, а тибетаньскі приватні люди говорили отверто, що анґлійско-хіньский договір не обходить їх нїчого. До витиченя границї не могло також прийти, бо тибетаньскі комісарі звичайно не приходили. Коли остаточно по вижиданю цїлими роками Анґлійцї повбивали пограничні палї там, де на їх погляд була границя, Тибетанцї їх понищили.

Дня 9 червня 1894 р., в чотири роки по заключеню договору в Калькутї доносив анґлійский репрезентант з розпукою: Хінцї не мають нїякої власти в Тибетї. Тибет лиш на око підданий хіньскій державі, а хіньска армія в краю складає ся всего лиш із 500 мужа, узброєних

Кракові 70.552, жидів 27.290. Прочі іcповідують инші віри. Самого войска числить Краків 6.049.

— **Спроневірене.** Касиер ґр. Константина Потоцкого в Печарах на Поділю, Йосиф Чарнка, утік, забравши 55.000 рублів. За дефравдантом розписано стежні листи, а позаяк підозрівають, що він укриває ся в Берлині, то в берлиньских часописях подано оповіщене, котре обіцює 10.000 марок за зловлене Чарнки.

— **Пригода з львом.** Оден з дозорців державного ревіру ловецкого в Трансвалю мав незвичайну пригоду з львом. Випередивши на кілька миль своїх товаришів, їхав звільна конем вузкою стежкою серед ліса. Нараз пес, якого мав з собою, зачав брехати. В тій самій хвили випав з гущавини лев і кинув ся на їздця. Рівночасно явив ся другий лев на противлежній стороні стежки. Оба зьвірі якби порозуміли ся. Лев перший кинув ся за конем, а другий хватив дозорця за праву лопатку і поволік його з собою. Дозорець чув страшенний біль; лев держав его в зубах — не було надії ратунку. Але по кількох хвилинах, коли перший жах минув ся, нагадав собі він, що при правім боці має ловецкий ніж. Не було часу довго нагадувати ся. Виняв ніж і в одну мить лівою рукою, яку мав вільну, пхнув напасника з цілої сили в бік і в горло. Лев пустив жертву і відскочив кілька кроків, кричучи проразливо і виливаючи кроваву посоку. Дозорець, увільнений з болючого устиску, встав з землі і знаючи, що дикі зьвірі боять ся людского голосу, став кричати на льва найпоганійшими словами і кілько міг голосно. Лев надумував ся якийсь час, потім звільна відійшов. Тоді дозорець, ослаблений упливом крови, видер ся з трудом на дерево. Обережність ся не була без хісна, бо незабавки надбіг другий лев, але не найшовши нікого, вернув ся у гущавину. Дозорець в обаві, аби не упасти з дерева, привязав ся і так пересидів до рана, поки не надїхали его товариші і увільнили з немилого положеня. Недалеко найдено застигле тіло льва.

— **Конкурс.** Для заохоти і побудженя до праці на поли музики наших компонїстів оголошуємо отсим композиторский конкурс на таких условинах: 1. Надіслана праця може бути а) твором сольовим, б) хором мужеским або мішаним в супроводі орхестри або фортепяна, в) хором a capella. Вибір теми довільний. II. Композиция може бути довільного, однакож що найменше такого обєму, щоби вистарчила на виповнене одної точки програми концерту. III. Преміованими можуть бути лише зовсім нові і оригінальні твори муз., що ще нїде доси не появились друком, анї не були виконувані. IV. Речинець надісланя партитури установлений до кінця жовтня с. р. Адресувати належить до тов. „Львівский Боян“, ул. Вірменьска. V. Ноти повинні бути писані четким письмом і чужою рукою, а до посилки належить долучити свій адрес в осібній запечатаній коперті. VI. Премії за найлучші 3 композиції, котрі яко такі скваліфікує специяльна комісия юрорів, виносять 70 К, 50 К і 30 К; непреміовані, а мимо то добрі композиції (за згодою авторів) відпише наш Боян і відсьпіває при нагоді найблизших концертів. Від виділу „Львівского Бояна“. Р. Зарицкий голова. З. Садовский секретар, Н. Волошин діріґент.

Господарство, промисл і торговля

— **Ціна збіжа у Львові дня 13 липня:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·60 до 9·80; жито 7·— до 7·25; овес 7.— до 7·25; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний 6 75 до 7·—; ріпак 8·75 до 9·—; льнянка 8 — до 8 25; горох до вареня 8·25 до 8 75; вика 5·— до 5 25; бобик 6·25 до 6 50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 6·25 до 6·50; хміль за 56 кільо 145·— до 150·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 14 липня. Австрийским аґентом дипльоматичним в Софії іменований бар. Бравн, син бувшого директора цісарскої канцеляриї.

Будапешт 14 липня. „Pest. Lloyd“ доносять з Софії: Репрезентанти Австриї і Росиї бар. Форґаш і Бахматиєв мали авдиенцию у болгарского президента кабінету Петрова і повідомили его, що після одержаних листів має на шляхах зелїзничих Македонії настати ще кілька замахів динамітових.

Льондон 14 липня. Кореспондент „Standard-у“ доносить з головної кватири японьскої, що наконець ціла армія Курокого єсть в поході, але не можна сказати, чи цїлию маршу єсть Ляоян чи Мукден. На всякий случай треба сподівати ся якогось рішучого кроку.

Константинополь 14 липня. Амбасадори надіслали нині Порті ноту з протестом против примінюваня нового закона стемплевого до підданих тих держав, котрі они заступають. Амбасадори чекають на інструкциї своїх правительств.

Кляран (кантон Вадт в Швайцариї) 14 липня. Бувший президент трансвальскої републики Павло Кріґер помер сеї ночи.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6 42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8 59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5 48 рано, 9 30 і 10 50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

головно старими мечами, гелебардами і кількома карабінами, що набивають ся з переду. Длятого Хінці не можуть брати на себе ніякої одвічальности за Тибет. Чи Тибет ставив опір сам із себе, чи за радою Хінців, годі сказати; але все промавляє за тим, що опір вийшов від Хінців.

В липни 1894 р. вибухла хіньско-японьска війна, а поражка Хіни зменшила ще більше вже й так дуже підупавшу повагу хіньскої держави в Тибеті. Хіньскі резиденти не були длятого в силї доражати до якоїсь уступки, лиш мусїли іти разом з опозициєю против виконаня хіньско-анґлійского договору. Хіньский репрезентант предкладав навіть в 1895 році, щоби витичене границі відложити аж до 1899 року. Від сеї пори показують ся Тибетанці ще в більшій мірі неуступчиві і їх купцям заказано іти на торг до Ятуна. Дня 23 падолиста 1896 р. доносив анґлійский резидент в Сіккімі: Постанови договору нарушено під кождим взглядом.... Наколи хіньский мандарин, що за кілька днів сюди приїде, не буде в силї полагодити тибетаньску справу, то я гадаю, що ми повинні старати ся завести переговори безпосередно з Ляссою.

Тимчасом в роках від 1896 до 1898 Росия розсіла ся в Манджуриї. Вісти о єї успіхах зайшли аж до Тибету, де повага Хіни, розуміє ся, ще більше упала, а повага Росиї пішла нагло дуже в гору. Коли новий віцекороль Індиї, льорд Курзон, зараз по обнятю свого урядованя написав до хіньского резидента в Ляссї і напирав на остаточне полагоджене Тибетаньскої справи, сказав мандарин анґлійскому резидентови в Сіккімі, котрий передав єму письмо, дня 21 цьвітня 1899 р. по просту, що Тибетанції готові віддати ся під опіку Росиї, скоро би індийске правительсто напирало до удержаня догору з 1890 р.

Оттут дійшли ми до важної точки, котра нам поясняє причину і вагу теперішного походу Анґлії до Тибету а посередно також і причину росийско-японьскої війни. Японці мусїли очевидно дуже добре знати, які суть відносини межи Анґлією а Росиєю в Азиї і зрозуміли, що в евентуальній війнї з Росиєю не знайдуть противника, скорше може навіть союзника в Анґлії. З другої же сторони Анґлія зміркувала цілу вагу тої небезпечности, яка би настала для неї, скоро би Тибет віддав ся дійстно під опіку Росиї. Отже і Японія і Анґлія зрозуміли, що треба скоро ділати, бо догідна хвиля промине а тоді все пропало. Чи Анґлія в який небудь спосіб перла Японію до війни з Росиєю, чи нї — се очевидно не дасть ся нині сказати; роботу дипльоматиї викаже колись аж істория; але відносини самі так вже зложили ся, що зробили Анґлію і Японію союзниками. А до того причинила ся таки сама Росия, головно — о скілько можна здогадувати ся — єї незручна дипльоматия, а відтак найбільше здаєсь і тоті авантурники, що шукаючи лиш наживи на далекім Всходї, були сліпі на все, що довкола них діяло ся.

Тибетанці не без причини відгрожували ся. Они були вже здаєсь добре оброблені і приготовлені на поміч Росиї. Єсть то характеристикою росийскої політики, що она послугує ся людьми, котрі яко учені, подорожники, купцї, аґенти торговельні і т. п. входять до якогось краю і старають ся там увійти в зносини з верховодячими кругами, або старає ся подібних проворних людий в якімсь народї позискати для себе, платять їм добре і заставляє їх ділати в своїм інтересї. Того рода люди підготовляють ґрунт під будуче верховодство Росиї. Так було й в Тибетї.

(Дальше буде).

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історыя педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. І., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагенці і Римляне 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї,** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм.	12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм.	4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм.	4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37^1/_2$×63 цм.	4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм.	5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм.	4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).